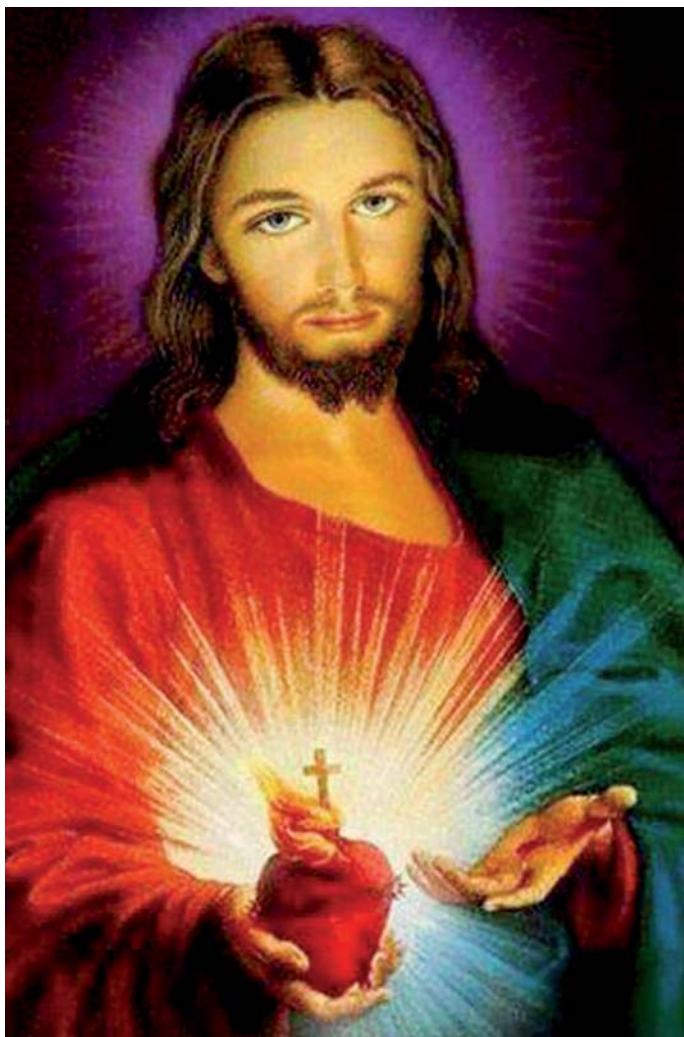

Farní měsíčník

červen 2023 ● číslo 6 ● 28. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

Ježíši, Spasiteli náš, tvé Srdce uctít toužíme, ty, který všechna srdce znáš, slyš naše hlasy upřímné.

(Breviář)

ZÁZRAČNÉ SRDCE

Naše křesťanská víra nabízí ohromné množství pokladů Boží milosrdné lásky. Je to sám Bůh, který skrze své svaté upozorňuje, vyzývá a otevírá poklady milosti pro naši spásu. Jedním z těchto pokladů je úcta k Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše. Tak jak měsíc květen byl zasvěcen Panně Marii Královně máje, tak měsíc červen je zasvěcen Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše. V roce 1673 ve Francii se Pán Ježíš zjevil Markétě Marii Alacoque, sestře kláštera Navštívení Paray-le-Monial, ukázal jí své srdce a řekl: „Toto je srdce, které tak milovalo lidi, že jim dalo vše, co mělo a na odplatu se mu dostalo jen neúcty, nevděku a chladu.“ Během zjevení se pak Kristus obrátil na sestru Markétu s otázkou: „Chceš aspoň ty pat-

řit mezi mé přátele, chceš mi udělat radost a dát mi náhradou za nevděk lidí své přátelství a svoji lásku?“ A ona odpověděla: „Ano, chci.“ Během setkání Pán Ježíš předal sestře Markétě příslibení nabízené všem ctitelům Jeho Nejsvětějšího Srdce. Mezi ně patřil i tento příslib: „Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek přijdou ke svatému přijímání, dám milost, že vytrvají v kajivosti až do konce a nezemrou ve stavu nemilosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm.

Jedna žena vypráví toto svědectví: „Při křtu jsem dostala jméno Markéta po sv. Markétě Marii Alacoque, řeholní sestře, jíž Pán Ježíš svěřil úkol šířit úctu k Jeho Nejsvětějšímu Srdci. Vzpomínám si, že jsme se jako děti denně modlili s rodiči zásvětnou modlitbu rodiny k Ježíšovu Srdci. První pátek v měsíci byl u nás ve farnosti také pravidelně slaven mší svatou, adorací i hojně využívanou příležitostí ke svátosti smíření. Jak jsem dorůstala, vnímala jsem potřebu přijímat tyto dary z dětství nově, tak nějak skutečně za sebe. Zajímalo mě, co vlastně Pán Ježíš té mé patronce říkal, a tak jsem narazila na tento Ježíšův příslib svaté Markétě. Z nesmírného milosrdenství svého Srdce ti slibuji, že má všemohoucí láska udělí všem, kdo po devět po sobě jdoucích prvních pátků mě přijmou, nezemrou ve stavu nemilosti a bez svátostí. Mé srdce jim bude v posledním okamžiku bezpečným útočištěm. Toto velké zaslíbení mě povzbudilo, abych to zkusila. Vždyť tady Pán Ježíš nabízí vlastní jistotu spásy! To přece stojí za trochu námahy! Když se mi podařilo naplnit těch prvních devět pátků, hned mě napadlo, že by se třeba dalo toto zbožné úsilí obětovat ve prospěch někoho jiného. O tom sice Pán Ježíš nic neřekl, ale přišlo mi, že by neměl nic proti. Když jsem se rozhlížela kolem sebe, kdo by tak co nejvíc potřeboval, přišel mi na mysl můj dědeček. Byl to hodný člověk, velmi dobrosrdečný, štědrý, rozený extrovert. Ale oč víc byl otevřený vůči lidem, o to méně byl přístupný Bohu. Byl sice pokřtěný, ale postupně ze svého života poztrácel všechno, co by ho s Bohem spojovalo. Jakémukoli hovoru o Bohu se s obratností sobě vlastní obloukem vyhnul. S přibývajícím věkem bylo jasné, že se krátký čas vhodný na nějakou změnu. Svěřila jsem tedy Pánu svou starost o jeho spásu právě skrze pobožnost devíti pátků. Uplynulo pak ještě mnoho let a zdánlivě se nic nedělo. Dědeček stále setrval v postoji, že jeho se nic náboženského netýká. Jednoho horkého červencového rána přišla zpráva, že děda prodělal mozkovou mrtvici a je v nemocnici. Moje maminka (jeho dcera) mu chtěla být co nejvíce nablízku. Naskytla se příležitost zúčastnit se katolické charismatické konference, která se v tu dobu konala v Českých Budějovicích, kde byl děda v nemocnici. Mohly jsme tak být u něj každý den a ještě čerpat podporu na této duchovní obnově. Dědečkův stav byl víceméně stabilizovaný, ale vzhledem k věku mohl nastat zvrát kdykoliv. Před odjezdem, posílená společnou modlitbou za celou situaci, se maminka vypravila navštívit dědu v nemocnici. Rozhodla se, že se ho otevřeně zeptá, jestli si nepřeje návštěvu kněze. Riskovala, že řekne ne. To by pak sa-

možřejmě nemohla jednat proti jeho vůli. Přímé otázky však dědeček zcela nečekaně neuhnul, ale naopak několikrát zopakoval, že by si přál, aby k němu kněz přišel. Návštěva kněze se uskutečnila, a podle jeho slov přijal dědeček kající a při plném vědomí svátost smíření, svátost nemocných a svatě přijímání. Maminka s ulehčením odjela. Za dvě hodiny poté se dědečkův stav zhoršil, upadl do bezvědomí a za dva dny zemřel. Co dodat?“

„Věrný je Hospodin ve všech svých slibech a svatý ve všech svých činech.“ (Ž 145)

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, oroduj za nás.

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

NEPOSKVRNĚNÉ SRDCE PANNY MARIE

Za prvního šířitele úcty k Neposkrvněnému Srdci Panny Marie bývá udáván sv. Jan Eudes. Šířil ji i ve svých spisech a proto už r. 1688 byla tato úcta označována za církevně schválenou. První papežské povolení liturgického slavení dal Pius VII. (1800-1823).

V roce 1836 bylo v Paříži založeno ke cti Nejčistšího srdce Panny Marie bratrstvo, které šířilo úctu k Mariinu Srdci a rozšířilo se po celé Evropě. V karmelitánském řádu byla mariánská úcta od jeho počátku, Maria byla jeho patronkou a při zjevení v r. 1251 předala sv. Šimonu Stockovi škapulíř jako známku spásy a závazku - oděv jako symbol lidského nitra, šaceného Boží milostí. Přesto se zde ještě dlouho o úctě k Mariinu Neposkrvněnému Srdci nehovořilo, ale v roce 1950 papež Pius XII. řekl k celému světu, že škapulíř je znamením zasvěcení Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Označil to za nevyhnutelné, protože Srdce Panny Marie uchráněné dědičné viny nás chce přivádět k Srdci Ježíšovu a k jeho milosrdenství.

Roku 1930 Panna Maria při zjevení sv. Kateřině Labouré (pam. 31. 12.) žádala o ražení, dnes po celém světě rozšířené, medailky „Neposkrvněného početí“ (označované za zázračnou), na zadní straně se dvěma Srdci, Ježíšovým a Mariiným, takto spojenými do jedné úcty.

Neposkrvněnému Srdci Panny Ma-

rie papež Pius XII. zasvětil celý svět 31. 10. 1942, od roku 1944 ustanovil jeho svátek na 22. 8. za závazný pro celou církev. Po II. vatikánském koncilu byl s upravováním církevního kalendáře na tento den zaveden svátek P. Marie Královny a svátek jejího Neposkrvněného Srdce přesunut hned za slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, po 2. neděli po Seslání Ducha Svatého.

Srdce symbolizuje v Písmu svatém celý vnitřní život člověka. Je proto místem pro Boží působení. Také Mariino Srdce je vstupní branou do jejího nitra a tedy i do vztahu s Bohem a s lidmi. Její ověčené srdce je podle sv. Augustina „schránkou všech tajemství“, zvláště vtělení Božího Syna. Podle přesvědčení svatých Otců: „Maria jej počala dříve v srdci než v těle“. Bůh se často obrací k srdci, když chce hluboce působit na celou osobu.

Panna Maria se v roce 1917 obracela k dětem ve Fatimě (ale i na své ostatní děti, které na různých místech jsou ochotny ji slyšet) slovy: „Modlete se, velmi se modlete za hříšníky. Mnoho duší jde do pekla, protože se za ně nikdo neobětuje a nemodlí.“

Jan Chlumský

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – KVĚTEN 2023

Pokřtěni byli:

Matyáš Dynka

Pohřbeni byli:

Václav Ovesný (79 let)

Marie Kolínková (93 let)

Božena Hořáková (87 let)

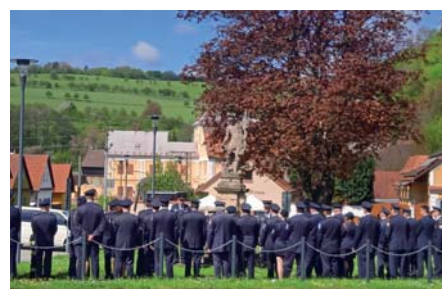
Vojtěch Chuchma (74 let)

Bylo:

- Májové pobožnosti
- Mše sv. za hasiče (sv. Florián)
- Fatimská pobožnost
- Duchovní obnova dětí ze třetích tříd (před 1. sv. přijímáním)
- Den modliteb za pronásledované křesťany
- Slavnost Nanebevstoupení Páně
- Modlitba Novény k Duchu Svatému
- První svaté přijímání
- Bdění před Slavností Seslání Ducha Svatého
- Slavnost Seslání Ducha Svatého
- Den pro rodinu na hradě
- Památka Panny Marie, Matky církve

Májová pobožnost ve stacionáři

Oslava sv. Floriána

Den matek

Fatimská pobožnost

Duchovní obnova dětí třetích tříd

Bude:

- 1. 6. Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
- 4. 6. Slavnost Nejsvětější Trojice
- 8. 6. Slavnost Těla a krve Páně – mše sv. v 7. 30 a 18. 00 hod.
- 11. 6. průvod Božího Těla – mše sv. v 9. 30 hod.
- 13. 6. Fatimská pobožnost – mše sv. v 16. 00 hod.
- 16. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova – mše sv. v 7.30 a 18. 00 hod.
- 16. – 18. 6. pěší pouť z Brumova na Velehrad
- 17. 6. Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
- 24. 6. chvály – mše sv. v 18. 00 hod.
- 29. 6. sv. Petr a Pavel – mše sv. v 7. 30 a 18. 00 hod.
- 30. 6. mše sv. v 18. 00 hod. na poděkování k ukončení školního roku

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE V BRUMOVĚ-BYLNICI

- 5. 6. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 14. 6. POUTNÍ ZÁJEZD DO ZAŠOVÉ – více informací na plakátu
- 21. 6. VÝROBA OZDOBNÉHO KVĚTINÁČE v 9.30 hod.
- 27. 6. TRÉNINK PAMĚTI v 9.30 hod.

POUŤ DO POLSKA

Na konci dubna jela naše farnost na dvoudenní pouť: Králíky, Vamberice, Klodzko. Cesta byla pohodová, v autobusu jsme si zazpívali, pomodlili, posvěčili a před obědem jsme dojeli na mariánské místo v **Králíkách – HORA MATKY BOŽÍ**. Otec Richard sloužil mši svatou. Pak nás průvodkyně provázela a prezentovala baziliku a okolí. Tento poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie

„Svaté schody“ Králíky

Pouť Polsko

byl z iniciativy králického rodáka, později biskupa královéhradeckého Tobiáše Jana Beckera, vybudován v letech 1696-1700. V den slavnostního vysvěcení 21. srpna 1700 sem byl přenesen milostný obraz Panny Marie, který je kopií obrazu z římské baziliky Santa Maria Maggiore. Tento dar se stal srdcem poutního místa. V roce 1950-1960 z rozhodnutí komunistické vlády zde byl internační tábor, ve kterém byli neprávem vězněni kněží a řeholníci. Kněží bosí pracovali na polích, za sebou vláčeli těžký pluh. Jeden sedlák to viděl a bylo mu jich líto. Tak jim k orání půjčil svého koně. Za svůj dobrý skutek dostal tři roky vězení.

Od roku 2018 je tento celý areál Národní kulturní památkou. Prošli jsme klášterem, kde je spousta obrazů našich světců (sv. Juda Tadeáš, Narození Panny Marie, sv. Jáchym, sv. Anna, sv. Filoména, ...). V kostele napravo je výklenek s obrazem sv. Peregrína. Je uctíván jako patron rodiček, při bolestech nohou a rakovině. Peregrínovi otekla noha a objevil se na ní nádorovitý vřed s nepříjemným zápachem. Ležel dlouhou dobu v bolestech. Lékaři rozhodli, že postiženou nohu je nutné amputovat. Peregrín se v noci doplazil do chrámu k obrazu ukřižovaného Spasitele a vroucně prosil o pomoc. Usnul tam a měl vidění, jak Ježíš sundal ruku z kříže a požehnal mu. Když se probudil, zjistil, že je zdrav. Lékařům řekl: „Dobrotivý Bůh vám ušetřil práci, má noha je zdravá.“ Ta zpráva se rozšířila a Peregrín jako druhý Job žil a působil svým příkladem zbožnosti. Nemocní s nohami se často k němu obrazejí s prosbou, protože ví, o čem to je.

Taky jsme rozjímali v kapli Svatých schodů. Jsou napodobeninou schodiště v Jeruzalémě. Ježíš Kristus zbičován a trním korunovaný po nich vystupoval nahoru, kde měl Pontský Pilát stolec. Z úcty k trpčícímu Spasiteli chodívali poutníci po těchto schodech po kolehou.

Po rozjímání na Hoře Matky Boží jsme vyjeli směr – Vamberice - Klodzko (Polsko).

Bazilika-Vamberice

Vamberice – vesnice, často zvaná Dolnoslezský Jeruzalém, představuje opravdovou perlu mezi historickými památkami. Když jsme se ubytovali v moc pěkných pokojích, šli jsme na večeři. Po večeři, kdo chtěl, mohl načerpat atmosféru a výjimečnost ve Vambericích při procházce rozsáhlé křížové cesty.

Ráno byla sloužena mše svatá v bazilice ve Vambericích. Ke kostelu vede kamenné schodiště. Z toho devět schodů je symbolika andělských chorů, třicet tři schodů symbolizují Ježíšova pozemská léta a dalších patnáct schodů představují léta Mariina života před jejím Božským mateřstvím. Po mši sv. jsme navštívili pohyblivý betlém, pocházející z druhé poloviny 19. století, který se nachází v budově na úpatí hory Kalvárie. Iniciátorem této stavby byl Longin Wittig. Tento nadaný člověk se narodil ve vesnici Hora svaté Anny nedaleko Nové Rudy v roce 1824. Byl vychován v rodině, v níž bylo stavění vánočních betlémů tradicí předávanou z pokolení na pokolení.

Klodzko - starší bratr Karlova mostu

Klodzko-hlavní oltář s Madonou s dítětem

Po obědě jsme se vraceli domů přes město **Klodzko**. Tam jsme se zastavili v bazilice, kde se v přední části severní lodi nachází mramorový hrob Arnošta z Pardubic. Zaspívali jsme si naši českou hymnu, prošli kamenný most, který připomíná náš Karlův most a ochutnali místní zmrzlinu.

Děkujeme panu řidiči Jaroslavu Charvátovi za šťastnou cestu a o. Richardovi za skvělou organizaci. Prožili jsme dva krásné dny poznáním Božích krás.

Fm

KALENDÁŘ NAŠÍ FARNICE U PAPEŽE

Dne 19. 4. 2023 proběhla u papeže generální audience, které se zúčastnil i kapucín bratr Maxmilián z české provincie bratří kapucínů, který je momentálně na ročním pobytu v italském klášteře. Boží řízení tomu chtělo, že se dostal do těsné blízkosti svatého otce a mohl prožít krátké setkání s ním. Kromě formálních a velmi milých pozdravů předal papeži dárek. Byl to kalendář naší farnice paní Nory Střelcové, která vydala již podruhé nástěnný kalendář sestavený z jejich obrazů. Paní Nora je františkánskou terciářkou a působí v místním bratrském společenství Se-

Dárek pro papeže Františka

kulárního františkánského řádu (SFŘ). Skrze SFŘ se kalendář dostal i k bratru Maxovi, který jej zvolil jako nejvhodnější dárek pro papeže a pozdrav od všech terciářů z Česka. Nechtěť je to požehnáním pro paní Střelcovou a její tvorbu, z které se můžeme radovat bratrsky my všichni. Pokoj a dobro!

Verča

Gubalovka

ZAKOPANÉ V POLSKU

Na začátku května naše „starší“ manželské spolčo strávilo prodloužený víkend v Zakopaném v Polsku s otcem Richardem. Bylo úžasné zastavit se a prožít každý den mši svatou, což nám standardně pracovní a další povinnosti neumožňují. Pověnovali jsme se navzájem sobě a prohloubili tak vzájemná přátelství a také jednoduše pokecali a více se o sobě dozvěděli. Navštívili jsme mimo jiné krásné poutní místo, kostel Panny Marie z Fatimy v Krepťóvkách. Nedělní pěší výlet nás dovedl k dřevěné kapli Matky Boží Jaworzyńskiej královny Tater na Wiktorówkách. Je inspirující vidět otce Richarda, jak se věnuje farnosti a stejně tak se věnoval i nám na tomto výletu, za což jsme velmi vděční. Dal nám to, čeho má každý omezené množství a tím je čas.

Spolčo

Cyryla - kaple

DEN MATEK

KDU-ČSL ve spolupráci s farností Brumov v neděli 14. května připravili v kulturním domě krásné odpoledne ke Dni matek. Žáci za doprovodu učitelů nám zazpívali a zahráli na klavír (za tímto hudebním uměním se skrývá 7 let cvičení). Paní Marie přečetla povzbudivý příběh, že si maminky právem zaslouží poděkování v měsíci květnu za svou lásku a obětavost z knížky „Co Bůh šeptá maminkám“. Pak nám děti z MŠ zazpívaly a zarecitovaly. Myslím si, že nejedné mamince se zaleskly oči dojetím.

„V bříšku jsi mě nosila, v kočárku mě vozila. Pamatuješ první zoubek? U všeho jsi vždycky byla, moje sladká maminko. Za každou tu chvíličku, nosím si tě v srdíčku.“

Potom měla každá maminka vstupenku na kafičko a domácí zákusek. Po přestávce nám zpívala Schola. Opět dojemné: „Zavolám Tě jménem Tvým, moře může stoupat, já už se nebojím, spočinu v Tvém objetí...“ Na závěr všem o. Emil udělil požehnání a maminkám předal za sebe a o. Richarda velikánskou duchovní kyticí plnou modliteb a požehnání. Každá maminka si domů odnášela růžičku a přáníčko.

Za to vše velké díky pořadatelům, moderátorům a účinkujícím.

Vojtěška

K ZAMYŠLENÍ

DISKUSE KATOLICKÉHO BISKUPA Z GÁZY SAIMONA S ISLÁMSKÝM MUZEJNEM PŘI POUTI DO JERUZALÉMA

Muezín chtěl biskupa před ostatními znemožnit nebo aspoň zahanbit a proto se ho otázal: „Jak vy křesťané můžete věřit, že se chleba mění v Kristovo Tělo?“ A biskup se ho nesnažil přesvědčit o podstatě víry, kterou jistě muezín nechtěl uznat, ale začal odpovídat poukazem na přirozené věci: „Když jste se narodil, byl jste malý, dnes je z vás mohutný člověk. Čím to? – Přijímal jste potravu a chléb se ve vás měnil v tělo. Od narození vám tak přibývalo masa i krve. – Jestliže vy dovedete přeměnit pokrm ve své tělo, Bohu to chcete upírat? On že by to nedokázal?“ Muezínovou námitkou bylo, že tvrzení o tom, že Ježíš je i ve velmi malíčkém kousku chleba celý, má za nepřijatelné. Biskupovo vysvětlení bylo prosté: „On tam nemá fyzické tělo, jaké měl jako člověk, má tam tělo oslavené. Ale hleďte, já se na vás dívám očima, které jsou malé jako sv. hostie a přitom vás vidím celého. Jest-

li vy se celý můžete vejít do mého oka, může se Ježíš vejít do malé hostie.“ Nevzdávající se muezín vznesl hned další námitku: „Jak by se dalo pochopit, že Ježíš může být v každé hostii tady v Jeruzalémě i v Betlémě a jinde?“ Tu biskup vytáhl zrcadlo a nechal si od muezína potvrdit, že se v něm vidí. Pak ho rozbil na množství střepů a nechal muezína zírat na to, že je náhle vidět v každém střípku a dodal: „Také Kristus Pán je jeden, ale přítomný v každé sv. hostii na celém světě.“

Mons. Abbé

K SVÁTKU DĚTÍ I OTCŮ

Každé dítě má právo přijímat lásku matky a otce; pro jeho celistvé a harmonické zrání jsou oba nezbytní. Oba přispívají k růstu dítěte, každý svým odlišným způsobem.

Matka, která chrání dítě svou něhou a soucítěním, mu pomáhá růst v důvěře a zakoušet, že svět je dobré místo, které ho přijímá. To umožňuje rozvíjet vědomí vlastní hodnoty, jež podporuje schopnost důvěrnosti a empatie. Matky mají svědčit o kráse života. Je nepochybné, že společnost bez matek by byla společností nelidskou, protože matky dokážou stále, i v nejtěžších chvílích být svědky něhy, obětavosti, morální síly. Matky často předávají také nejhlubší smysl žití víry: v prvních modlitbách, v prvních projevech zbožnosti, kterým se dítě učí.

Postava otce pomáhá vnímat hranice a silněji se vyznačuje schopností dávat orientaci, vycházet do širšího světa, plného výzev, vybízet k úsilí a boji. Bůh staví do rodiny otce, aby cennými vlastnostmi svého mužství byl blízko manželce, aby s ní sdílel všechno, radosti a bolesti, námahy a naděje. A aby byl blízko dětem při jejich vyrůstání: když si hrají i když pracují, když jsou bezstarostné i když je trápí starosti, když jsou upovídané i když jsou zamklé, když projevují odvahu i když mají strach, když udělají chybný krok i když znovu najdou správnou cestu. Děti potřebují nacházet otce, který je očekává, když se vrací ze svých selhání. Není dobré, když děti zůstanou bez otce, a tak přestanou být předčasně dětmi.

Církev, třebaže chápe konfliktní situace, kterými manželé musejí procházet, nemůže přestat být hlasem těch nejkřehčích, jimiž jsou děti, které často mlčky trpí. Vnímáme totiž tu obrovskou tíhu, která drtí dětskou duši v rodinách, kde se k sobě chovají špatně a ubližují si. Tyto ošklivé zkušenosti nepomohou těmto dětem v dozrávání, aby

byly schopny definitivních závazků.

K rozvedeným rodičům se obracím s touto prosbou: „Nikdy, nikdy, nikdy nedělejte z dítěte rukojmí! Rozešli jste se z různých důvodů, ocitli jste se v této životní zkoušce, ale tíží rozvodu ať nemusejí nést děti, ať se nestanou rukojmím jednoho proti druhému. Ať vyrůstají s tím, že slyší maminku mluvit dobře o tatínkovi a tatínka, jak mluví dobře o mamince, i když jste rozvedeni. Je nezodpovědné ničit pověst otce či matky s cílem zajistit si přízeň dítěte, pomstít se nebo bránit, protože to poškozují vnitřní život dítěte a způsobuje těžko zhojitelné rány.“

papež František

SVĚDECTVÍ

Eucharistie

„EUCHARISTICKÝ ZÁZRAK“ DNES

Chtěl bych vám předat zkušenost, která mě vždy znovu dojmá. Je z jedné farnosti na Sicílii. Farnost se nachází ve městě Trapani. Před lety jsem tam každoročně jezdil vést duchovní cvičení. Vzpomínám si, že když jsem tam přijel poprvé, trochu jsem se polekal. Šlo o velmi zpustlou čtvrť. Bylo to místo zločinu a homosexualita s prostitucí tam byly organizovány v mimořádné míře. Působila tam tehdy mafie, lidé se báli jeden druhého. Když jsem hovořil s lidmi, často jsem slyšel: „Můj syn byl zavražděn,“ nebo „nevím, kde je můj manžel – ztratil se a netušíme, kde je.“ Takové problémy tam byly na denním pořádku. Přišel jsem tam a tamější farář mi řekl: „Budete začínat první pro-

mluvou v osm večer.“ Byla to velmi divná doba. Říkal jsem si: „Kdopak mi přijde v takovou dobu?“ Ale když to řekl pan farář, tak jsem tam přišel na osmou hodinu, abych začal kázat. Užasl jsem – kostel byl zcela plný. Bylo tam přes pět set lidí. Lidé zpívali, tleskali a byli plni radosti. Po promluvě jsem se ptal pana faráře: „Jak je možné, že to tu tak žije, když je to v takové hrozné oblasti uprostřed zločinu?“ On mi začal vyprávět... „Když jsem sem přišel, tak ta farnost byla pouští. Do kostela nepřišel nikdo. Ubytoval jsem se na faře, která je spojená s kostelem. Připadal jsem si jako ve vězení. Všechna okna byla zamřížovaná ze strachu před vykradením. Byla neděle a já jsem slavil mši svatou v prázdném kostele. Říkal jsem si: ‚Co tu budu dělat? To tu takto strávím celý život?‘ Po týdnu jsem navštívil svého biskupa a chtěl jsem rezignovat. Biskup mi řekl: ‚Jak to, že končíte? Že to balíte?‘ ‚No protože tam není co dělat,‘ namítl jsem. Biskup mi řekl: ‚Ale to přece není takový problém. Abych byl upřímný, já nemohu najít nikoho, kdo by do té farnosti šel.‘ „Tak co mám dělat,“ zeptal se kněz. A biskup mu řekl. „Běžte tam a modlete se!“ Chudák kněz se vrátil do svého kostela a uvažoval: „Tak co mám dělat...?“ A pak ho napadlo: „Otevřu svatostánek a vystavím Tělo Pána Ježíše k adoraci od sedmi do večera. Pro koho? No, pro nikoho!“

Ten kněz mi vyprávěl: „Celých šest měsíců jsem tam byl jen já a můj Bůh. Před Pánem Ježíšem jsem dělal úplně všechno. Pracoval jsem na počítači, psal dopisy, články, spal jsem... Říkával jsem: ‚Pane Ježíši, jsme tu jen my dva - ty a já. Já potřebuji tvoji společnost a ty zase moji.‘“ Až jednoho dne se do kostela zatoulal nějaký člověk. Vypadal hodně podivně. Farář se s ním šel seznámit. Ten muž byl jeden z hlavních organizátorů prostitutek a homosexuálů. Byl nevěřící, pravděpodobně posedlý. Ten kněz to nechápal: „Proč jste sem zrovna přišel?“ „Já vlastně ani nevím,“ zněla odpověď toho muže, „já jsem jen cítil, že mě sem něco táhne...“ „Tak pojdte strávit nějakou dobu před Eucharistií,“ řekl mu kněz. „A proč?“ zeptal se ten muž. „Já se vlastně ani neumím modlit. Nikdy jsem to nedělal!“ A nyní přijde ta zajímavá věc. Ten kněz mu neřekl: „Běžte se modlit!“ Řekl mu pouze: „Běžte a buďte jen chvíli před Eucharistií.“ A potom mi to ten farář vysvětlil. Řekl mi: „Já věřím, že když jdem před Eucharistií, je to něco podobného, jako kdybychom se šli ven opalovat. Když se v takový horký den jde-

te opalovat, tak asi nemyslíte celý den na to sluníčko. Možná si čtete knížku a na slunce nemyslíte. Ale když jdete domů, jste jiní. Protože ty sluneční paprsky do vás vstoupí a změní vás.“ Kněz pokračoval: „Tak tomuhle já věřím. Když jsme takto před Pánem Ježíšem, tak je to, jako bychom se opalovali. Možná, že se vaše mysl bude toulat. Ale ty paprsky lásky do vás vstupují. A když potom vstanete, tak nejste stejní. – A tak jsem řekl muži: ‚Víte co, přijďte každý den. Buďte tu deset minut před Eucharistií. Nemusíte nic říkat. Jen tady prostě buďte. – A ten muž se změnil!“

Po tomto muži přišel nějaký další. Byl to obchodník, kterému zkrachovaly obchody – byl zoufalý. Potom přišla prostitutka.

„Vidíte těch pět set lidí? Toto jsou všechno eucharistické zázraky. Já jsem je nevyhledával, já bych tam ani nemohl mezi ně zajít – do hodiny bych byl asi mrtvý. Ale Ježíš si je sám přitáhnul. On mi je dává, abych o ně pečoval, ale vyhledávat, to je jeho práce. Vidíte tady tu radost? To je taková přirozená radost, kterou v sobě mají. Protože vidí, jaký žijí nyní život a že to, co žili před tím, nebyl ten život. A to je Eucharistie.“

P. Elias Vella

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY... (na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a mládost

Leden 1971

Je třeba se zmínit o tom, že v obci byly otevřené studny na okov a to: na Mýtě před Kantnery, na malém řádku před Dornáky-Červenky č. 109, před č. 75 u Hrabínců se říkalo, dále v dědině před Fojty č. 70, naproti mlýna u Dornáků-Sýkorů a na Svárově u Fajtové hospody č. 42. Z těchto veřejných studní nosili do domácností vodu, protože na tyto studny byla každá domácnost odkázána. Bývalo zvláště ve večery u studní veselo, protože na vodu chodila převážně mladá chasa. Později tyto studny zanikly následkem rozšíření silnice, čímž se voda stala nezpůsobitou k pití. V Hliníkách a Chaloupkách byly studny otevřené, tak zvané Kadlbky, a ještě jedna na okov byla v Hliníkách u Gajdošíků č. 128.

Silnice, pokud se dalo o silnici mluvit, byla úzká, provoz byl malý a byla blátivá, bláto se ručně shrabovalo a pohrabáč byl strýček Ďulík, čís. 5. Dolu

u hospody, kdy byl tehdy hospodský židák Leopold Gross, bylo Mýto. To byly dvě silné smrkové klády a to se stahovalo řetězem k sloupu u hospody od čísla 80 Dornáků-Bolečků a druhé rovněž zase od čísla 104 a 124, tj. Babulíků k sloupu hospody čís. 111. O tomto Mýtě je zmínka ve vlastivědě Pluskalově, že bylo již od roku 1574. Kdysi se tam vybíralo mýtné, jak, kolik a z čeho, jsem nezjistil.

Alois Lysák - Kovářůj

SVATÍ

SV. ANTONÍN Z PADOVY (13. 6.)

Antonín patří k mimořádným postavám v dějinách katolické církve. Jako „světec celého světa“ je patronem Lisabonu, Padovy, patronem zamilovaných, manželství, žen, dětí, ubohých, cestujících, pekařů a horníků, vyzván modlitbou o nalezení ztracených věcí a o šťastné vyřešení, v případě neplodnosti a horečky, o záchranu lodí před ztroskotáním, v případě neštěstí, o odstranění nemoci dobytka, v případě válečných neštěstí a náказы, je patronem ve všech potřebách.

Narodil se roku 1195 v Lisabonu. Vystudoval a byl vysvěcený na kněze. Pak přestoupil do Františkánské řehole, tam přijal jméno Antonín. Na jaře r. 1220 odešel na misie do marocké pouště, kde těžce onemocněl na malárii. Tehdy se mu zjevila Matka Boží s malým Ježíškem. Tam, kde kázal Antonín, byly tak přeplněné kostely, že se tam lidé nevešli. Často kázal na velkých, širokých plážích. Někdy přišlo na kázání i 30 tisíc lidí. Posluchači se pak chtěli

li u něho nechat vyzpovídat. Antonín říkal: „Hříšníka, který lituje svých hříchů a má úmysl se z nich vyzpovídat, Pán okamžitě zbaví viny a věčný trest změní na trest v očistci. Bůh hříchy odpouští a kněz uděluje rozhrěšení. Zlatá chudoba slavné Panny, která zavinula Božího Syna do bídných šatů. Dnes nechce nikdo žít v pravé Kristové chudobě, aby získal nebeské království.“ Antonín zemřel 13. 6. 1231, v den smrti si zpíval píseň „Ó přeslavná Paní, vyvýšená nad hvězdami.“ Jeho tělo převezli do Padovy, kde je pochován. Je vědecky nevysvětlitelné, že anatomická část jeho těla, jako je jazyk, se po více jak 750 let ještě nerozpadla. První úterý po smrti sv. Antonína začal být hrob místem velkých zázraků. Byli uzdraveni nemocní, kteří se dali přinést k jeho hrobu a tam prosili o pomoc.

Zobrazován bývá téměř vždy jako mladý františkán, často při kázání. Lze ho vidět s Ježíškem na ruce. Antonín je často představován s Matkou Boží. Jinými atributy světce jsou: lilie, osel a ryby, hostie, krabička, oheň, kříž. Zvláštní Antonínově uctě jsou zasvěceny úterky. **Modlitba k sv. Antonínovi: 3 krát Otče náš... 3 krát Zdrávas Maria ... 3 krát Sláva Otci ... Oroduj za nás sv. Antoníne, abychom se stali hodni zaslíbení Kristových.**

Převzato z internetu

VYPŘÁVĚJ MI O DESATERU

ZACHOVÁVEJ SVÁTEČNÍ DEN

„Protože s tebou rád trávím čas.“

Radostín a Robotín

Kdysi bylo jedno město, které se jmenovalo Radostín. V tom městě se lidé rádi smáli, povídali a setkávali se, aby slavili. Nejkrásnějšími dny bývaly neděle. Lidé těšilo setkávat se v kostele, poslouchat kněze, zpívat písně chvály a pak se vrátit domů a společně si dát pečinku. Radostín bylo velmi pěkné město, jenom lidé ne a ne zbohatnout! Jejich domy bývaly menší než domy v jiných městech a ulice byly užší. Když chodili na návštěvu do jiných měst, tak se Radostínští styděli. „Něco se musí změnit!“ rozhodli se a všichni se shromáždili, aby přišli na to, jak začít. „Zakažme neděle a svátky! Bude víc pracovních dní!“ To byl první návrh, který si získal přízeň všech.

„Potřebujeme víc zaměstnanců!“ a proto se rozhodli poslat do továren také ženy. Ale ženy už měly spoustu práce doma. Staraly se o rodinu, pečovaly o rodiče a prarodiče. A tak se měšťa-

né rozhodli: „Děti půjdou do školky, staří lidé do domova důchodců a nemocní do nemocnice!“

Radostín se stal velikým stavenišťem, bylo tam stále více stavebních firem: bouraly staré domy, stavěly nové a rozšiřovaly ulice! „Proč se vlastně naše město jmenuje Radostín?“ ptal se jeden měšťan. „Bylo by mnohem lepší mu říkat Robotín.“ Tenhle návrh se všem zalíbil, a tak byl hned přijat.

„Robotín“ se víc a víc rozrůstal: stal se velikým šedým, hlučným, nebezpečným městem. Po ulicích jezdila auta a chodci se jich báli. Lidé se už nesetkávali jako dříve, dokonce se už ani neznali. Neděle byla den jako každý jiný.

Jednoho dne šly děti ze školky na návštěvu do domova důchodců. „Je to pravda, že Robotín se kdysi jmenoval Radostín?“ „Ano, je to pravda.“ „A že to bylo také veselejší město?“ „Mnohem veselejší!“ „A jak to, že se to pak tak změnilo?“ ptaly se děti. „Všechno to začalo tehdy, když se zrušily neděle a svátky,“ odpověděli prarodiče. Děti vykulily oči a ptaly se: „Svátky? Co to jsou svátky?“

Zamyšlení

Setkávat se s přáteli a kamarády je krásné! A Bůh se s námi schází každou neděli. Každou neděli nám říká: „Vzpomeň si na to nejdůležitější na světě. Vzpomeň si na Boha.“ Když není na prvním místě Bůh, lidé si tam dají něco jiného: peníze, auto, dům, a potom už nemají čas na děti, staré lidi a svátky. My pořád říkáme: „Nemám čas“, ale Bůh na nás čas vždycky má. A čeká na nás.

A co já? Já každou neděli strávím nějaký čas s Bohem a budu s ním mluvit.

*Bruno Ferrero,
Vyprávěj mi o Desateru*

BLAHOPŘÁNÍ

Co se to s námi stalo? Vždyť svět je plný krás. Léto nás přivítalo, vnímejte krásný Boží čas. Milí oslavenci, hodně radosti, ať zvládnete všechny starosti. Přejeme krásnou oslavu v kruhu vaší rodiny a nejmilejších přátel.

Fm

Z LITURGIE

16. 6. 2023 Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

„Jsem tichý a pokorný srdcem.“

1. čtení: Dt 7,6-11

2. čtení: 1Jan 4,7-16

Evangelium: Mt 11,25-30

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

Ozvěna Slova:

Otlučení životem, poranění lidmi; podráždění vlastní hloupostí a neschopností, utíkáme se, Ježíši, do Tvého Srdce, abychom z něho vyčetli, co je pravda a jak jí máme sloužit. Milovaný Pane Ježíši, rádi bychom před tebou vyslovili, jací jsme nešikovné, jak ztuhla nám jde šíření Tvého království, ale hned nás napadá úvaha, jak velice jsme Tebou obdarováni. V Tvém Srdci jsou ukryty všechny poklady moudrosti a vědění. V Tvém Srdci složil Duch Svatý své přehojné dary, které tak dokonale využíváš a hojně je přinášíš lidem. Jsou však naše srdce připravena přijímat Tvé dary? Je v nich potřebná pokora a tichost Tvého Srdce? Ježíši, ty vidíš, jak se při vši své marnosti pyšníme vším, čím třeba jen o vlas převyšujeme své bližní. Někdy i při rozhovoru s Tebou se pokoušíme používat „triky“ vyzkoušené na lidech, a Ty přesto, pokud Tě pustíme ke slovu, dáváš nám poznat, jak nesmírně nás miluješ. Dojati Tvoji dobrotou a štědrostí, odkládáme zahánění všechny své strategie. Prosíme Tě, veď nás každý den, při všem našem počínání. Dej nám, co od nás očekáváš. A když hřích a naše neschopnost zatarasí cestu Tvé lásky, když poznáme sami i naši bližní naši neschopnost, obdaruj nás pokorou a pomoz nám, abychom s důvěrou hledali Tvou pomoc a napravili, co se dá napravit.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl:

Za zrušení mučení. Modleme se, aby se mezinárodní společenství zavázalo ke konkrétním krokům k vymýcení mučení a zajistilo podporu obětem a jejich rodinám.

Národní úmysl:

Za birmovance. Modleme se za ty, kdo letos přijímají svátost birmování, aby se stali šířiteli radostné zvěsti.

VTIPY

- Host netrpělivě křičí na číšníka: „Hej pane vrchní! Jsem tu už přes půl hodiny!“ „Nerozčilujte se, já jsem tu od rána od půl osmé!“
- „Když řeknu nějakou hloupost, vždycky se tomu zasměji,“ povídá Boženka sousedce. „A my se s manželem díváme, že jste stále tak veselá.“
- Volá paní Nelibová na policii: „Manžel mi dal facku.“ „A máme ho zatknout?“ „Ne, pojdte ho vzkřísit.“

MŠE SV. V SIDONII

- 2. 6. Za rodiče Valentovy
- 10. 6. Za rodiče Měšťánkovy a Machů
- 17. 6. Za rodiče Maňákovy
- 24. 6. Za Annu a Josefa Bělejoy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC ČRVEN 2023

1.	ČT	18.00	Za + rodiče Emilii a Ladislava Bližňákovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
2.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné Za + manžela Františka, + bratra Ladislava, + rodiče Staníkovy a Fojtíkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
3.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
4.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Mackovy, + děti, + vnuka Františka, s prosbou o ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Naňákovy, + syna, dceru, zete, duše v čistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
5.	PO	7.30	Za + Růženu Šénovou, + rodinu Drcmanovu a duše v očistci
6.	ÚT	18.00	Za + manžela Vladimíra (3.výročí), Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
7.	ST	18.00	Za + manžela Františka, + syna Františka (nedožítých 50 let), + vnuka Michala, + bratra, jeho + syna, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ČT	7.30 18.00	Za farníky Za + Marii a Jana Surých, jejich + rodiče, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
9.	PÁ	18.00	Za + Josefa, Annu a Terezii Vančuřikovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
10.	SO	7.30	Za + rodinu Strapinovu, Šimoníkovu, Urubkovu, Kulíškovu, Chorých, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
11.	NE	7.30 9.30	Na poděkování za dožití 50 let paní Dagmary, + Marii Fojtíkovou, + Pavla Lukáče, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky
12.	PO	7.30	Za + rodiče Bližňákovy, + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	ÚT	16.00	Za + rodinu Hořákovu, + dceru, + vnuka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
14.	ST	18.00	Za + Františka Polácha, + vnučku Michaelu Matulovou a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ČT	18.00	Za + Anežku a Emila Lorencovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
16.	PÁ	7.30 18.00	Za živé a + členy bývalé skupiny Českého červeného kříže v Bylnici, dárce krve a podporovatele likvidace malomocenství ve světě Za + Aloisii Poláchovou (8.výročí), za všechny + z rodiny Poláchovy a Valentovy, duše v očistci, dar víry, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
17.	SO	7.30	Za + rodiče Zvoníčkovy, jejich + syna Stanislava a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + manžela Aloise, + syna, + rodinu Valčíkovu, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Stanislava Divoše, jeho + dceru Petru, + rodiče Divošovy, 2 + syny, + rodiče Šebákovy, 3 + syny a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
19.	PO	7.30	Za + Jarmilu a Františka Vilímkovy, jejich + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	ÚT	18.00	Za + Věrku Strnkovou a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	ST	18.00	Za + rodiče Emilii a Jaroslava Vaňkovy, + rodiče Hořákovy a Boží požehnání pro celou živou rodinu
22.	ČT	18.00	Za + rodiče Lysákovy, + syna, dceru, vnučku, 2 zete, + Radka Ivaniše, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
23.	PÁ	18.00	Za + Marii Holbovou a Boží ochranu pro živou rodinu
24.	SO	7.30 18.00	Za + Františka Lysáka, + rodiče Lysákovy, Chuchmovy, + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Strnadovy, jejich + děti a ochranu Panny Marie Pomocnice křesťanů pro živou rodinu Za + rodiče Otýlii a Františka Tulpovy, Boží požehnání pro živou rodinu Tulpovu a Gogorovu Za farníky
26.	PO	7.30	
27.	ÚT	18.00	Za + Josefa a Anežku Strnadovy, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	ST	18.00	Za + rodiče Aloisii a Karla Ovesné a Boží požehnání pro živou rodinu
29.	ČT	7.30 18.00	Za + Ladislava Strnada, + vnuka Vojtíška, + rodiče z obou stran, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
30.	PÁ	18.00	Na poděkování Pánu Bohu za ukončení školního roku

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz